

דן בן-אמוץ נקרא לחקירה אחרי שהוחמד במעשים כמה ימים לפני כן סיפרה צעירה אחרת על יחסיה עימו

כולם עם כולמו

ופסלים. והגעתי לתוך הבית. דן ישב לבוש בגלבייה לבנה ומישקפי קריאה ממוסגרים בזהב על אפו. הוא קם, קר קידה באופן תיאטרלי ואמר: "שלום גבירתי, כמה טוב שבאת, כליכך היכיתי לרגע הזה." הוא אחז בידי והוביל אותי למירבץ שנמצא בסלון. זהו מירון ענקי מכוסה בשטיח, ועליו מפורסם כרים רבים. הוא השאיר אותי שם והלך למיטבח.

כעבור כמה דקות ראיתי אותו עומד במעלה המדרגות כשכוס משקה בידו. הוא הגיש לי את הכוס. כששאלתי אותו לסוג המשקה אמר: "זה המשקה שהמלך מגיש למלכה, זהו נקטר אמיתי." טעמתי מהמשקה שהיה מריר

שלו. אז נזכרתי בהזמנה המקורית וחשכתי לעצמי שבצעם יהיה משעשע להכיר את השוכב הזקן הזה מקרוב. חיפשתי את המיספר בספר הטלפונים ולא מצאתיו. כמודיעין מסרו לי כי המיספר חסוי. נזכרתי שאימי סיפרה לי בזמנו שדן חיזר אחריה לפני שנים, וחיפשתי בספר הטלפונים שלה. מצאתי את המיספר וצילצלתי אליו. הצגתי את עצמי והזכרתי לו כי שילשום עשה איתי תחרות גובה. הוא נשמע להוט וביקש שאגיע אליו מיד. היו לי בחינות ובאתי אליו אחרי יומיים בבוקר.

נכנסתי דרך שעריברזל גדול. שהוביל לגן יפהפה מלא פרחים

אבי, שהכיר את דן, קרא לו ושאל משהו הקשור בעבודתו. באותה הזדמנות הכיר לו את אחותי ואותי. דן הצמיד אותי אליו ואמר: "נראה מי יותר גבוה." הייתי במבוכה וי תחמקתי ממנו. כעבור כמה דקות שוב גיע אלי ואמר: "אני אוהב אותך גן זות וארוכות." אמתי לו שיש לי חבר. הוא ענה שהוא לא מקנא ושאל אותי את הצעתו ברצינות, גם כדי שחבר שלי יידע שלא הכל בא בקלות. הוא הזמין אותי לביתו ביפו.

"השובב הזקן"

כ עבור יומיים שמעתי ראיון ברדיו. שבו דיבר דן על התערוכה

לדבריו הוא לא עשה בקטינה שום מעשה מגונה. בסך-הכל עשה לה מסד' גנב, ופוקק את אצבעות ידיה. הוא הכחיש שהוא נגע בחזה הקטינה, או שניסה כביכול לבצע בה מעשים אחרים, מגונים, או היכולים להיחשב כמיניים.

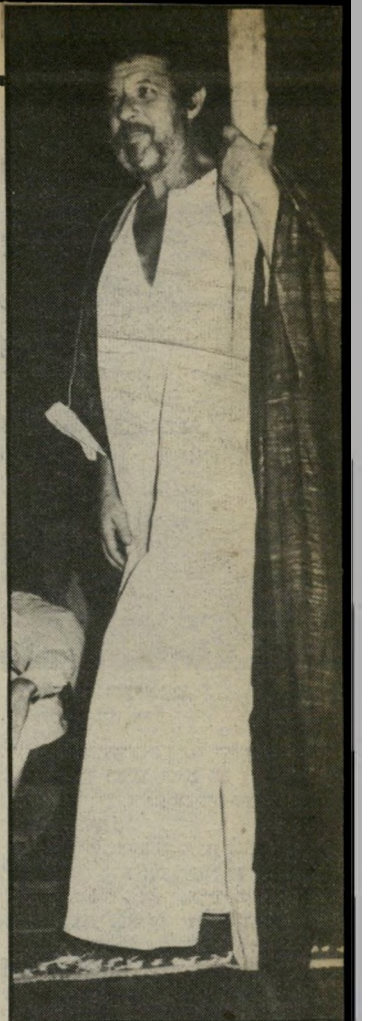
לדבריו הוא אפילו נתן לה ספר בהקדשתו ושלח אותה לאשה המ' בוגרת שבחברתה הוא פגש אותה לפני כן.

בן-אמוץ נעצר ושחרר בערבות בתום החקירה.

מי מהשניים דובר אמת? בתוך ימים ספורים תעביר המישטרה את התיק לפרקליטות וזו תצטרך להחליט אם להגיש נגדו כתבי-אשום או להעביר את התיק לבית-המישפט.

בית-המישפט יצטרך לפסוק במי קרה זה מי מהשניים — הקטינה או בן-אמוץ שיקרו בעדויותיהם במי שטרה.

על-פי תיקון לחוק הראיות, שחוקק באחרונה, אין צורך בעדות מסייעת לעבירות מסוג זה. חוקרת-הנוער תצטרך להחליט אם הקטינה תהיה כשרה לעדות לפני בית-המישפט ועדותה תתקבל. העונש המכסימלי על עבירה זו היא שלוש שנים.



בן-אמוץ בגלבייה אל תברחי

הקטינה שישבה מול חוקרת-הנוער במישטרת יפו גוללה סיפור מזעזע, אך מוכר. איש מבוגר נטפל אליה ועשה בה מעשים מגונים. כאשר פלטה הקטינה הבוכיה את שם האיש, ניתרה חוקרת-הנוער ממקומה. החשוד במעשה לא היה אלא הסופר-עיתונאי דן בן-אמוץ. מערות הקטינה הצטיירה התמונה הבאה:

ביום המישי שעבר היא שהתה עם אשה נוספת, מבוגרת, ליד ביתו של הסופר ברחוב מזל רגים ביפו העתיקה. האשה, הקטינה ובן-אמוץ ניהלו שיחת חולין ידידותית.

בשלב מסוים של השיחה עזבה האשה את המקום, והקטינה המוקסמת מבן-אמוץ נשארה לשוחח עימו. בן-אמוץ הזמין אותה לביתו, ולבריה ליטף את רגליה ואת ברכיה, מישש את חזה, השכיב אותה על כיסאה, ליטף את גבה, אחריכך הפך אותה על גבה וליטף את כיסאה. אחריכך קירב את שיערות ראשו אל בין רגליה ודיגדג אותה.

בשלב זה פרצה הקטינה בבכי מר. בן-אמוץ המופתע שאל אותה מרוע היא בוכה, והיא סיפרה שהיא מת-געזעת להוריה שיצאו לטיול מחוץ לבית.

מייד אחריכך היא עזבה את הבית ממררת בככי, וסיפרה את הסיפור לאשה שאיתה היא היתה ברחוב מזל רגים. האשה, קרובת-מישפחה שלה, לא התייחסה לעניין ברצינות והרגיעה אותה.

ביום הראשון השבוע שבו הורי הקטינה מטיולם הקצר, היא סיפרה את הסיפור לאביה. הוא לא חיך ולא צחק, אלא מיהר עם בתו המזועזעת לתחנת המישטרה ביפו. באותו מקום מסרה הקטינה את עדותה.

בן-אמוץ הזמן עוד כמותו יום לחקירה. ביום השני השבוע הוא התייצב בשעות הצהריים כמרחב יפו לצורכי חקירה. הוא היה נינוח ולא ניכרו בו סימני התרגשות. כאשר נאמר לו כמה הוא נחמד, הוא מיהר לעשות סדר בסיפור. בעדותו הוא אישר שהקטינה אכן היתה אצלו באותו יום החמישי, בשעות אחר-הצהריים. הוא אישר שהוא מכיר את האשה המבוגרת שהיתה לצידה, ושאחרי שהיא עזבה את המקום הוא הזמין את הקטינה לביתו.

היא מחפשת שקט

ל לא כל קשר לפרשת הקטינה גולי לה השבוע צעירה אחרת. עדייה מאירצ'ק, שהיתה מועמדת ב-1980 לתחרות מלכת המים העולם הזה סיפור מרתק על יחסיה עם הסופר. סיפורה מזכיר את כתביו של בן-אמוץ עצמו. בכל הקשור ליחסיו עם נשים, העולם הזה השמיט ממנו חלקים מטעמים של הגינות עיתונאית.

מדורחת נעמי אדווה:
עדייה מאירצ'ק סיימה את שרותה הצבאי לפני כמה חודשים. היא משי-תפתת בקורס לעיתונות ולפירסום, ומשמשת לעיתים כדוגמנית-צילום. פגשתה אותה בבית ירדים משר-תפים, שם היא שוהה מאז שהסתכסה עם הוריה בגלל יחסיה הממושכים עם דן בן-אמוץ.

כשהגעתי לאותה דירת-גן בצפון תל-אביב מצאתי את עדייה משתופת על המירפסת. היא מתנשאת לגובה של 180 ס"מ, גופה חטוב, פניה נקיות מאיפור. עיניה ירוקות-אפורות, ממי-זריות.

עדייה ידעה שבאתי כדי לשמוע את הסיפור שלה עם דן בן-אמוץ, ואמרה שהיא יודעת שהוא משמיץ אותה בכל מקום. היא טענה, שהוא מציק לה בכל דרך אפשרית מאז עזבה אותו, ושהיא מקווה שהוא יתעייף בקרוב. היא מחפשת שקט.

עדייה הסבירה לי, שאין לה דבר נגד בן-אמוץ, וכי היחסים ביניהם היו מיוחדים ומשעשעים. שאלתי מה קרה ומה הביא לקץ יחסיהם. היא אמרה, שזה סיפור ארוך ושהיא מעדיפה להתחיל לספר מאותו יום שבו הכירה את דן בן-אמוץ.

סיפורה עדייה:
זה היה לפני כשלוש שנים. קיבלנו כבית הזמנה לפתיחת תערוכה של דן בן-אמוץ, שהתקיימה בגלריה 13½ ביפו.

אמי נסעה לטיול בחו"ל ואני באתי לתערוכה עם אבי ועם אחותי גיליה, הצעירה ממני. הייתי אז באמצע השמינית.



עדייה מאירצ'ק - אני אוהב אותך -